

een vertrouwen van de familie, voor een nieuwe termijn als commissaris, een rol die hij al 27 jaar bekleedt. De afspraken die horen bij goed ondernemingsbestuur bepalen dat twaalf jaar een maximale zittingstermijn is. Die commissaris is een van de mannen die heeft bedacht dat het redelijk is om vertrekkend topman Van Boxmeer een exitbonus van 5,5 miljoen euro te geven. Eerder kreeg Van Boxmeer al een keer een aanblijfbonus en werd hij extra beloond vanwege een gepleegde overname.

Bij verconcern AkzoNobel blijft de topman nog even. Hij is voor twee jaar herbenoemd en krijgt bovendien een extra variabele beloning waarvan onduidelijk is op basis van welke prestaties. Om het aandeelhouders moeilijk te maken om tegen deze bonus te stemmen, versleutelde AkzoNobel het toegekende aandelenpakket in de stemming over de herbenoeming van topman Vanlancker. Tijdens de bijeenkomst beriep de president-commissaris zich op 'exceptionele omstandigheden'. Het was van het grootste belang dat Vanlancker in ieder geval de komende twee jaar de ombouwoperatie waaraan Akzo bezig is, kan afronden. De aandelentokenning viel volgens hem ook binnen het mandaat van de commissarissen. Of aandeelhouders zwaar tilden aan die vrijgevigheid is niet met zekerheid te zeggen, maar ze gaven commissarissen in ieder geval wel een behoorlijke tik op de vingers. Met ruim 10 procent tegenstemmen was het oordeel over hun functioneren allerminst overtuigend positief. Het beloningsverslag, waarin moet worden uitgelegd waarom bepaalde bonussen aan bestuurders zijn uitgekeerd, haalde het zelfs helemaal niet. Een nipte meerderheid stemde dit verslag weg.

**ER BLIJFT
WAAKZAAM-
HEID OVER
MOGELIJKE
RISICO'S DIE
NIET METEEN
UIT DE CIJFERS
OP TE MAKEN
ZIJN**

SCEPSIS OVER MOGELIJKE AANDELENUITGIFTE

Opvallend kritisch zijn aandeelhouders over de zogenoemde emissiemachtigingen. Vrijwel alle ondernemingen vragen aandeelhouders alvast goedkeuring om in de toekomst extra aandelen uit te mogen geven. Op die manier weten ondernemingen zich op voorhand al bevoegd om extra kapitaal op te halen via een aandelenemissie, zodat er – mocht het nodig zijn – geen extra vergadering bijeen geroepen hoeft te worden.

In de regel verlenen aandeelhouders een onderneming toestemming om tot een bepaald percentage van het uitstaande kapitaal extra aandelen uit te geven. Maar de scepsis groeit. Ondernemingen die de vrijheid vragen om meer dan 10 procent van het uitstaande kapitaal uit te mogen geven als de omstandigheden daarom vragen, moeten bij de recente vergaderingen met een goed verhaal komen om goedkeuring binnen te halen.

Nog groter is de tegenstand als het gaat om toestemming voor het uitsluiten van voorkeursrecht. Aandeelhouders moeten dan hun zegen geven aan de mogelijkheid dat ondernemingen nieuwe aandelen slechts bij een paar grote beleggers plaatsen. Vaak vindt de emissie ook nog tegen een uitgifteprijs plaats die sterk onder de laatste beurskoers ligt. Zo'n (onderhandse) emissie leidt tot verwatering van toekomstige winsten voor de overige aandeelhouders.

Vooraf bij vastgoedfondsen zijn aandeelhouders kritisch. Op de beurs worden deze bedrijven een stuk lager gewaardeerd dan uit de cijfers in de jaarrekening valt te becijferen. Aandelen uitgeven werkt dan al snel waardevernietigend.

Bij Vastgoedfonds NSI stemde circa 40 procent van de aandeelhouders op de jaarvergadering tegen het agendapunt om bliksemsnel, al dan niet tegen een korting, aandelen te plaatsen bij grote beleggers. NSI